

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4088/2022
24.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Весне Субић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Јањић, адвокат из ..., против противника предлагача Градске општине Вождовац из Београда, чији је заступник Правобранилаштво општине Вождовац крајњег корисника ЈП „Путеви Србије“ из Београда, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ... и Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу из Београда, ради накнаде, одлучујући о ревизији крајњег корисника ЈП „Путеви Србије“ из Београда изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 17415/18 од 02.11.2021. године, у седници одржаној 24.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији крајњег корисника ЈП „Путеви Србије“ из Београда изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 17415/18 од 02.11.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија крајњег корисника ЈП „Путеви Србије“ из Београда изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 17415/18 од 02.11.2021. године.

ОДБИЈА се захтев Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу из Београда за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Другог основног суда у Београду Р1 224/17 од 12.06.2018. године, ставом првим изреке, повучен је предлог предлагача за одређивање накнаде у односу на Дирекцију за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП из Београда. Ставом другим изреке, одређена је накнада за решењем Општинског органа управе општине Вождовац Одељење за имовинско-правне послове бр. 463-1024/91 од 28.04.1993. године, правноснажно 26.05.1993. године, изузето из поседа ранијих земљишно-књижних корисника ББ и ВВ, кп .../... површине 1.667 м² и кп .../... површине 1.061 м², обе КО ..., у

корист општине Вождовац, за потребе Градског друштвеног фонда за грађевинско земљиште и путеве Београд у циљу изградње аутопута од Добановаца до Бубањ Потока, па је обавезан крајњи корисник ЈП „Путеви Србије“ из Београда, као правни следбеник Градског друштвеног фонда за грађевинско земљиште и путеве Београда, да предлагачу као правном следбенику ранијег земљишнокрњног корисника пок. ББ на име 1/8 идеалних делова што чини 341 м2 исплати 1.602.700,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је крајњи корисник ЈП „Путеви Србије“ из Београда да предлагачу на име трошкова ванпарничног поступка исплати 72.000,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев Градске општине Вождовац за накнаду трошкова ванпарничног поступка.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 17415/18 од 02.11.2021. године одбијена је као неоснована жалба крајњег корисника и потврђено првостепено решење.

Против правноснажног другостепеног решења крајњи корисник ЈП „Путеви Србије“ из Београда је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучио као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу из Београда је поднела одговор на ревизију. Трошкове ревизијског поступка је тражила и определила.

Правноснажним решењем одлучено је о исплати новчане накнаде предлагачу за експрописане непокретности и одређен крајњи корисник као обвезник накнаде. Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер свака евентуална погрешна примена материјалног права не доводи до примене овог института, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења, а у конкретном то није случај. Поред наведеног, указивање ревизије на евентуални другачије одлуке нижестепених судова, није доказ о неуједначеној судској пракси, јер одређивање крајњег корисника експрописане непокретности зависи од чињеничног стања утврђеног у поступку. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, у вези члана 420. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 72/11, ... 10/23), у вези члана 30 став 2. Закона о ванпарничном поступку - ЗВП ("Сл. гласник СРС", бр. 25/82, 48/88, "Сл. гласник РС", бр. 46/95, ... 14/22), Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

У конкретном случају, ради се о ванпарничном поступку у коме се одлучује о имовинскоправним стварима, па је ревизија према члану 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинскоправним споровима.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску

3

противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Предлог ради одређивања накнаде за екпрописане непокретности поднет је 11.08.2017.године. Вредност побијеног дела је 1.602.700,00 динара.

Имајући у виду да је реч о ванпарничном поступку у коме се одлучује о имовинскоправним стварима, у коме вредност побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога, то применом члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП у вези члана 30. став 2. ЗВП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Захтев Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу из Београда за накнаду трошкова састава одговора на ревизију одбијен је на основу члана 154. став 1 ЗПП. у вези са чланом 30. став 2. ЗВП, јер се не ради о трошковима потребним ради вођења овог ванпарничног поступка, па је одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**